

OSNOVNI SUD U BERANAMA

K. br. 13/11

U IME NARODA

Osnovni sud u Beranama, kao krivični prvostepeni sud, u vijeću sastavljenom od sudija Aleksandra Čulafića, kao predsjednika vijaća, i sudija Milorada Paunovića i Stojana Kukalja, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Mirosave Lekić, kao zapisničara, rješavajući po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva u Beranama Kt.br. 451/2010 od 29.12.2010. godine, podnijetom protiv optuženog Š. S., iz N., zbog krivičnog djela krijumčarenje iz čl. 265. st. 1. Krivičnog zakonika, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, u prisustvu zamjenika ODT-a u Beranama, Jadranke Mićović, okrivljenog i njegovog branioca adv. D. L., iz Berana, donio je i javno objavio, dana 24.03.2011. godine,

PRESUDU

Okrivljeni **Š. S.**, od oca Z. i majke B., rođene R., rođen ... godine u N., sa prebivalištem u mjestu O., opština N., državljanin Crne Gore, po zanimanju trgovac, pismen, sa završenom SSŠ, siromašnog imovnog stanja, osuđivan presudom osnovnog suda u Nikšiću, K.br. ... od 08.07.2008. godine zbog kričnog djela iz čl. 348. st. 3. Krivičnog zakonika 30 dana zatvora.

Kriv je

- što je

- dana 12.11.2010. godine, preko carinske linije, mimo graničnog prelaza D., kod R., izbjegavajući mjere carinskog nadzora prenio robu, na način što je svojim putničkim motornim vozilom, marke "Audi", reg. br. NK ..., prevezao tekstilnu robu i to: 9 komada jakni J119L; 8 komada košulja K214g; 6 komada košulja K910.5g; 4 komada košulja K913L; 10 komada pantalona P112L; 3 komada pantalona P113L; 5 komada pantalona P117L; 5 komada pantalona P119L; 2 komada pantalona P212L; 2 suknje S114,5L; 1 suknju S115,5L; 7 komada muških jakni; 7 ženskih džempera; 15 komada džempera; 10 komada košulja i 10 komada pantalona, u ukupnoj vrijednosti od 1.647,00 €, upakovanu u putničke torbe i smještenu na zadnjem sjedištu i u prtljažniku vozila, a što je utvrđeno kontrolom ovlaštenih radnika Uprave policije PJ Berane, istog dana u mjestu D., opština Berane.

- čime je izvršio krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265. st. 1. Krivičnog zakonika,

- pa ga sud, primjenom citiranih zakonskih propisa, te čl. 2, 4, 5, 13, 15, 32, 36, 39. st. 1, 42, 45, 46. i 75. Krivičnog zakonika, i čl. 199. st. 2. i 364. ZKP CG,

OSUĐUJE

- na kaznu zatvora od 30 trideset dana, kao glavnu kaznu, i

- na novčanu kaznu u iznosu od 300,00 € (tri stotine eura), kao sporednu kaznu, koju je dužan da plati u roku od 3 mjeseca po pravosnažnosti presude.

Ako osuđeni ne plati novčanu kaznu u određenom roku, sud će novčanu kaznu zamjeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započelih 25,00 € novčane kazne odrediti jedan dan zatvora, a ako osuđeni plati samo dio novčane kazne, sud će ostatak kazne srazmjerno zamjeniti kaznom zatvora, pa ako osuđeni isplati ostatak novčane kazne, izvršenje kazne zatvora će se obustaviti.

Okrivljeni se obavezuje da na ime paušala plati ovom sudu iznos od 30,00 €, kao i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 77,00 € na račun br. 832-150-38 Osnovnog suda Berane, a sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom posledica prinudnog izvršenja.

Shodno čl. 75. Krivičnog zakonika, okrivljenom se izriče mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta namijenjenih za izvršenje krivičnog djela i to: 9 komada jakni J119L; 8 komada košulja K214g; 6 komada košulja K910.5g; 4 komada košulja K913L; 10 komada pantalona P112L; 3 komada pantalona P113L; 5 komada pantalona P117L; 5 komada pantalona P119L; 2 komada pantalona P212L; 2 suknje S114,5L; 1 suknju S115,5L; 7 komada muških jakni; 7 ženskih džempera; 15 komada džempera; 10 komada košulja i 10 komada pantalona.

Obrazloženje

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva u Beranama, Kt.br. 451/2010 od 29.12.2010. godine, optužen je Š. S., iz N., da je izvršio krivično djelo krijumčarenje iz čl. 265. st. 1. Krivičnog zakonika.

Glavni pretres je održan i zaključen u prisutvu zamjenika ODT-a u Beranama Jadranke Mićović, okrivljenog i njegovog branioca adv. D. L., iz Berana.

Zamjenik ODT-a u Beranama u završnoj riječi je istakla da je izvedenim dokazima tokom postupka teza optužbe u potpunosti dokazana, pa je predložila da sud optuženog oglasi krivim i osudi na kaznu po zakonu.

Okrivljeni Š. S., u svojoj odbarani, u bitnom je istako da nijesu tačni navodi da je on dana 12.11.2010. godine, preko carinske linije, mimo graničnog prelaza D., kod R., izbjegavajući mjere carinskog nadzora, prenio robu svojim PMV marke "Audi" reg. oznake NK ..., kako to stoji u optužnici. Objasnio je da je dana 12.11.2010. godine, u N. P., kupio pomenutu tekstilnu robu kod firme "M." i na pijaci. Istakao je da mu je, dok je kupovao robu, jedan čovjek ponudio da mu prebaci robu do Crne Gore, za iznos od 150,00 €. Pristao je na to, a tom licu ne zna ni ime ni broj telefona. Da li je to lice granicu prešlo legalno ili nelegalno, on ne zna, pa kada su se našli na dogovorenom mjestu, kod benzinske pumpe, u R., on je nastavio put za N., misleći da je to lice njegovu robu prebacilo legalno preko granice. Objasnio je da, krećući se regionalnim putem R. – B., u mjestu D., zaustavila ga je saobraćajna policija i tražila mu dokumentaciju, koju im je on pokazao, pa su ga priveli u UP PJ Berane. U Upravi policije Berane, nakon davanja izjave, priložio je otpremnicu br. 10289 gdje je kupio robu i račun da je robu kupovao na pijaci, a od strane UP PJ Berane, roba mu je oduzeta uz potvrdu o privremeno oduzetim predmetima. Objasnio je da svaki put kad ode u N. P., pošto izabere robu, nađe čovjeka da mu prebaci robu do N. i plaća po 1,00 € po parčetu robe. Konkretnom prilikom, čovjek koji to inače radi, nije bio u N.P., pa je našao lice, čije ime ne zna, da mu prebaci robu do R., gdje je preuzeo robu, a za te usluge mu je dao 150,00 €. Iako mu isto lice nije ničim garantovalo da će mu prebaciti robu, on mu je vjerovao.

U završnoj riječi istakao je da se ne osjeća krivim i u potpunosti je prihvatio završnu riječ svog branioca, koji je istako da je optuženi prilikom kontrole posjedovao robu koju je kupio po računima, s tim što je isti priznao da roba nije prešla carinski nadzor, jer je lice koje mu je dotjeralo robu do R. garantovalo da će bez problema prebaciti robu iz Srbije u Crnu Goru. Smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu krijumčarenje, pa je predložio da se isti oslobodi od odgovornosti. Predložio je da se oduzeta roba u posebnom postupku carinjenja povрати optuženom. No ukoliko sud zauzme suprotno stanovište, predložio je sudu da uzme u obzir okolnosti da se radi o mladom čovjeku, kojem je tezgarska prodaja tekstila jedino zanimanje i da, imajući u vidu te okolnosti, izrekne blažu kaznu.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke, sud je izveo dokaze: saslušao svjedoka Č. M.; pročitao iskaz svjedoka Š. D., dat na zapisniku kod istražnog sudije Osnovnog suda u Beranama, u predmetu Ki.br. 88/10 od 21.12.2010. godine; pročitao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta UP PJ Berane, br. ... od 12.11.2010. godine; izvršio uvid u foto elaborat lica mjesta br. ... od 12.11.2010. godine; pročitao nalaz i mišljenje vještaka dip. ecc O. S. od 23.12.2010. godine, te pribavio i izvršio uvid u izvod iz KE na ime optuženog.

Sud je cijeneći odbranu optuženog i dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, a shodno čl. 360. st. 2. Zakonika o krivičnom postupku CG, utvrdio činjenično stanje i na osnovu istog zaključio da je optuženi izvršio krivično djelo krijumčarenje, za koje je kriv.

Naime, sud je činjenično stanje utvrdio na osnovu iskaza saslušanih svjedoka Č. M. i Š. D., kao i na osnovu pismenih dokaza izvedenim tokom postupka, te i sadržine foto dokumentacije. Tako iz iskaza svjedoka Č. M. i

Š. D., a čiji iskazi su u međusobnoj saglasnosti, sud je utvrdio da su ova lica dana 12.11.2010. godine, negdje oko 14,50 časova, u mjestu D., iz pravca R. u pravcu Berana, zaustavili PMV marke "Audi" reg. oznaka NK ..., kako bi izvršili redovnu kontrolu. U pomenutom vozilu, prilikom pregleda vozila, na zadnjem sjedištu i u unutrašnjosti prtljažnika, našli su veliku količinu robe: farmerice, suknje i neke zimske jakne. Kako vozač automobila Š. S. nije imao propratnu dokumentaciju za pomenutu robu, oni su isto vozilo sa vozačem, sproveli u UP PJ Berane i predali dežurnoj službi. Objasnili su da ne znaju kako je i da li je optuženi prešao preko carinskog punkta, ili je došao nekim zaobilaznim putem. Istakli su da im je poznato da je optuženi u UP PJ Berane predao neku otpremnicu, dok njima kad su ga zaustavili nije nista pokazao. Iskaze ovih svjedoka sud je u potpunosti prihvatio, jer su isti kako u međusobnoj saglasnosti, tako i saglasni sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta, a dati su u ubjedljivom i jasnom izlaganju. Iz potvrde o oduzimanju predmeta UP PJ Berane, izdate na ime optuženog, 12.11.2010. godine, sud je utvrdio da je od Š. S. oduzeta roba: 9 komada jakni J119L; 8 komada košulja K214g; 6 komada košulja K910.5g; 4 komada košulja K913L; 10 komada pantalona P112L; 3 komada pantalona P113L; 5 komada pantalona P117L; 5 komada pantalona P119L; 2 komada pantalona P212L; 2 suknje S114,5L; 1 suknju S115,5L; 7 komada muških jakni; 7 ženskih džempera; 15 komada džempera; 10 komada košulja i 10 komada pantalona. Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, sud je utvrdio da vrijednost oduzetih robe na dan izvršenja krivičnog djela iznosi 1647,00 €. Nalaz ovog vještaka sud je u potpunosti prihvatio, jer je isti dat u okviru struke i poznavanja tržišnih parametara za robu koja je bila predmet optužbe.

Naime, sud je cijenio odbranu optuženog kao djelimično priznanje izvršenog krivičnog djela, jer isti nije sporio da pronađena roba potiče iz N. P., da je njegovo vlasništvo, da je prešla graničnu liniju i da se ista nalazila u njegovom vozilu prilikom kontrole od strane policije, ali nije prihvatio navode iz iste da nije izvršio krivično djelo nedozvoljena trgovina, te da mu je nepoznato lice prebacilo robu preko graničnog prelaza, jer je stao na stanovištu da je ista usmjerena na izbjegavanje krivične odgovornosti, a obezvrijeđena je izvedenim dokazima. Naime, apsolutno je nelogično da optuženi Š. S., angažuje neko lice u N. P., da mu prebaci robu iz N. P. do R. i da mu plati za te usluge, a da optuženi ne zna ime i prezime toga lica, broj telefona i slično, što bi omogućilo kontakt sa tim licem, niti o njemu zna bilo kakve podatke, što je sud cijenio kao nelogično, neutemeljeno i sračunato na izbjegavanje krivične odgovornosti za izvršeno krivično djelo. Kako optuženi, kao potencijalni izvršilac ovog krivičnog djela, nije naveo ime lica, iz navedenog proizilazi logičan zaključak da je isti, kao lice kod kojeg je pronađena roba krivičnog dana i vremena, izvršio krivično djelo krijumčarenje stavljeno mu na teret. Znači, kako optuženi u pravcu navoda iz svoje odbrane, odnosno u pravcu utvrđenja i pronalaženja lica koje je navodno prenijelo robu preko granice nije pružio bilo kakav dokaz, odnosno nije imenovao neko lice, onda je logičan zaključak koji proizilazi da je baš optuženi prenio robu preko carinske linije, izbjegavajući mjere carinskog nadzora.

Kod ovakvog stanja stvari, sud je sa potpunom izvjesnošću utvrdio da je optuženi umišljajno izvršio radnju krivičnog djela krijumčarenje, kako je to bliže opisano u izreci presude. Naime, optuženi je svjesno postupio kada je u N. P. nabavio robu, a imao je namjeru da istu prebaci na teritoriju Crne Gore. Pošto je bio svjestan da se radi o robi koja je kao takva morala biti carinjena i praćena odgovarajućom dokumentacijom da bi bila unijeta u Crnu Goru, a potom i vršena njena prodaja na teritoriji Crne Gore, on svjesno izbjegava carinski nadzor i unosi robu u Crnu Goru, pa je roba od strane ovlašćenih radnika Uprave policije Berane pronađena i oduzeta.

Dakle, optuženi je preduzeo radnje u smislu izvršenja krivičnog djela krijumčarenje – prenos robe preko carinske linije sa izbjegavanjem mjera carinskog nadzora, pa je samim tim krivično djelo krijumčarenje izvršio, te je sud istog oglosio krivim za predmetno krivično djelo. Preduzimanjem konkretnih radnji kao što je nabavljanje robe, prenošenje i izbjegavanje carinskog nadzora, u radnjama optuženog sadržani su svi zakonski elementi bića krivičnog djela iz čl. 265. st. 1. Krivičnog zakonika. U konkretnom slučaju optuženi je

postupio sa umišljajem, svjestan da na taj način čini krivično djelo.

Odlučujući u pogledu vrste i visine kazne sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42. Krivičnog zakonika, pa je kao olakšavajuće okolnosti cijenio: da se radi o mlađem čovjeku, nezaposlenom, siromašnog imovnog stanja, dok je od otežavajućih okolnosti sud cijenio raniju osuđivanost optuženog, imajući u vidu da se ne radi o istovrsnom krivičnom djelu i mišljenja je da će zatvorska kazna od 30 (trideset) dana, kao glavna, i novčana kazna u iznosu od 300,00 €, kao sporedna kazna, biti adekvatna sankcija optuženom za izvršeno predmetno krivično djelo, te da će se na taj način postići svrha kažnjavanja predviđena u čl. 32. Krivičnog zakonika.

Shodno čl. 75. Krivičnog zakonika, sud je odlučio da se optuženom izrekne mjera trajnog oduzimanja robe - u smislu čl. 265. st. 3. Krivičnog zakonika, s obzirom da je propisano da se roba koja je predmet ovog krivičnog djela oduzima.

Shodno čl. 199. st. 2. Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je da optuženi plati 30,00 € na ime paušala, pri čemu je sud cijenio složenost i trajanje krivičnog postupka, kao i imovinske prilike optuženog, kao i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 77,00 €, koji se odnose na ime troškova vještačenja od strane vještaka finansijske struke S. O..

Iz iznijetih razloga shodno čl. 364. Zakonika o krivičnom postupku CG, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BERANAMA

Dana 24.03.2011. godine,

**ZAPISNIČAR,
Mirosava Lekić**

**S U D I J A,
Aleksandar Čulafić**

PRAVNA POUKA: Nezadovoljna stranka
ima pravo žalbe, u roku od 15/petnaest/ dana,
od dana prijema presude, putem ovog
suda za VIŠI SUD U BIJELOM POLJU.